

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 1343/2015

09.12.2015. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Гордане Ајншпилер-Поповић, чланова већа, у спору тужиоца М.С. из В., против туженог А.М., адвоката из Н., са умешачем на страни тужиоца Ђ.С. из В., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против решења Вишег суда у Неготину Гж 389/14 од 08.12.2014. године, у седници одржаној 09.12.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог, изјављена против решења Вишег суда у Неготину Гж 389/14 од 08.12.2014. године.

Образложење

Правноснажним решењем Вишег суда у Неготину Гж 389/14 од 08.12.2014. године одбијена је жалба туженог и потврђено решење Основног суда у Неготину П 124/06 од 29.10.2014. године, којим је одбачен као неблаговремен предлог туженог за понављање поступка окончаног правоснажном пресудом Општинског суда у Неготину П. 124/06 од 17.09.2007. године.

Против правоснажног решења донетог у другом степену, тужени је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права

Врховни касациони суд испитао је побијано решење применом чл. 412. у вези чл. 399. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09), који се примењује на основу чл. 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14) и нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда из чл. 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ни битне повреде из чл. 361. став 2. тачка 7. и 12. Закона о парничном поступку (погрешно означене као чл. 374. став 2. тачка 7. и 12. ЗПП), на које ревидент указује. Расправно начело у поступку није повређено, а нижестепена решења су јасна, образложена и непротивречна. Садрже све разлоге о одлучним чињеницама.

У конкретном случају, пресудом Општинског суда у Неготину П. 124/06 од 17.09.2007. године, која је потврђена пресудом Окружног суда у Неготину Гж.

156/08 од 13.10.2008. године, усвојен је тужбени захтев за утврђење права својине на непокретности, а одбијен противтужбени захтев туженог по истом основу. Ту пресуду тужени је примио 31.10.2008. године. Пресудом Врховног суда Србије у Београду Рев. 3683/08 од 20.05.2009. године одбијена је као неоснована и ревизија туженог, изјављена против правноснажне другостепене пресуде.

Тужени је 05.11.2013. године поднео предлог за понављање поступка из разлога прописаних чланом 422. став 1. тачка 9. Закона о парничном поступку (погрешно означено као чл. 426. став 1. тачка 10. важећег Закона о парничном поступку). Навео је да је 23.09.2013. године сазнао за нове чињенице и нове доказе, чиме је стекао могућност да их употреби, а да би на основу њих била донета повољнија одлука да су те чињенице и докази били употребљени у ранијем поступку.

Према чл. 422. став 1. тачка 9. Закона о парничном поступку, поступак који је одлуком суда правноснажно завршен може се по предлогу странке поновити ако странка сазна за нове чињенице или нађе или стекне могућност да употреби нове доказе на основу којих је за странку могла бити донета повољнија одлука да су те чињенице или докази били употребљени у ранијем поступку. Према чл. 424. став 1. тачка 6. овог закона, предлог за понављање поступка подноси се у року од 30 дана и то, у овом случају, од дана кад је странка могла изнети суду нове чињенице, односно нова доказна средства. Према чл. 424. став 3. овог закона, по протеклу рока од пет година од дана кад је одлука постала правноснажна, предлог за понављање поступка не може се поднети, осим ако се понављање тражи из разлога наведених у члану 422. тачка 1, 2. и 10. овог закона.

Правилан је закључак нижестепених судова да је предлог туженог за понављање правноснажно окончаног поступка неблаговремен. Овај предлог тужени је поднео 05.11.2013. године, а одлука у овом спору постала је правноснажна 13.10.2008. године, доношењем другостепене пресуде, па је предлог поднет по протеклу објективног рока од пет година из чл. 424. став 3. Закона о парничном поступку, што је правилно санкционисано одбацивањем предлога за понављање поступка као неблаговременог применом чл. 426. став 1. Закона о парничном поступку.

У ревизији туженог понављају се жалбени наводи о томе да је одлука оглашена правноснажном и извршном 18.11.2008. године, због чега је предлог поднет благовремено - 05.11.2013. године. Међутим, формулација из члана 424. став 3. односи се на материјалну правноснажност - датум доношења правноснажне другостепене одлуке, а не формалну правноснажност, па су ови ревизијски наводи неосновани.

На основу чл. 412. у вези чл. 405. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Предраг Трифуновић, с.р.**